

Ktoś...

Tak do szczęścia potrzeba niewiele:

ciepła izba z kaflowym piecem,
stół, kanapa, krzesła lub fotele,
lampa – którą wieczorem zaświecę.

Miska zupy, chleb, kubek herbaty,
peleryna, by grzbiet okryć przed deszczem,
jakiś schowek na wędkarskie graty
i brzeg rzeki przyjazny i jeszcze
ktoś, kto ciche usłyszy wołanie,
płomień lampy podkręci jaśniej,
ktoś – kto na twym brzegu przystanie,
ktoś – kto serca drzwi nie zatrzaśnie,

kto życzliwe słowo podpowie.

Tylko tyle – naprawdę tak mało;
ale o tym wtedy się dowiesz,
gdy już dni niewiele zostało...